

teroperacyjności usług pomiędzy nim i portalami krajowymi należy:

- opracować ogólny model architektury ESDI,
- opracować zasady bezpieczeństwa korzystania z ESDI,
- zapewnić wielojęzyczny dostęp do usług i danych,
- zorganizować katalogi metadanych,
- opracować projekt techniczny i odpowiednie protokoły (np. dostępu do danych).

Przepisy implementacyjne w zakresie usług sieciowych uwzględnia istniejące specyfikacje techniczne (ISO, OGC, OASIS, W3C) oraz normy ISO i CEN TC 297.

● ZESPÓŁ ds. WSPÓŁUŻYTKOWANIA DANYCH I USŁUG

Pracom 14-osobowego zespołu przewodniczy Ulrike Menzel z Austrii. Celem zespołu jest opracowanie przepisów regulujących dostęp do danych przestrzennych i usług, dla instytucji UE, krajów członkowskich oraz innych organizacji. Zgodnie z harmonogramem pierwsze projekty przepisów powinny być dostępne w grudniu 2006 r. Natomiast w grudniu 2007 r. zespół planuje wydanie tzw. *best practice* w zakresie współużytkowania danych i usług.

● ZESPÓŁ ds. MONITOROWANIA I RAPORTOWANIA

Dyrektywa INSPIRE zobowiązuje zarówno kraje członkowskie, jak i KE do monitorowania rozwoju infrastruktury danych przestrzennych oraz składania raportów na ten temat. Wobec powyższego do podstawowych zadań zespołu należy opracowanie wskaźników monitorujących oraz przepisów implementacyjnych w tym zakresie. Termin przygotowania roboczych dokumentów zaplanowano na październik br. Pracami zespołu kieruje Francuzka Marie-Luise Zambon.

Zaawansowanie prac nad przedstawionymi przepisami implementacyjnymi należy rozpatrywać w powiązaniu z harmonogramem wdrożenia INSPIRE (patrz ramka). Wszystkim zainteresowanym projektem INSPIRE polecić można odwiedzanie witryny internetowej <http://inspire.jrc.it> oraz europejskiego geoportalu <http://eu-geportal.jrc.it>

DR HAB. ELŻBIETA BIELECKA
jest przewodniczącą Komisji ds. Przepisów
Implementacyjnych INSPIRE w PTIP

PROFESOR JERZY GAŹDZICKI SKOŃCZYŁ 75 LAT

Jerzy Gaździcki urodził się 15 października 1931 r. w Zamościu. Okupację przetrwał w Warszawie i uczestniczył w powstaniu warszawskim jako trzynastoletni żołnierz AK o pseudonimie *Gołąb* przydzielony do oddziału swego ojca na Powiślu. Po wojnie podjął naukę w jednym z renomowanych gimnazjów warszawskich, a później w Liceum Mierniczym. Po ukończeniu I klasy zdał eksternistyczną maturę ogólnokształcącą i w 1950 r. rozpoczął studia na Wydziale Geodezyjnym Politechniki Warszawskiej. Już na III roku studiów został asystentem w Katedrze Matematyki, a następnie asystentem profesora Hausbrandta w Katedrze Rachunku Wyrównawczego i Obliczeń Geodezyjnych.

W roku 1961 obronił pracę doktorską zatytułowaną „Niektóre zastosowania pojęcia eliminacji w obliczeniach geodezyjnych”, a w wieku 35 lat uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego na podstawie rozprawy pt. „Kilka metod numerycznych związanych z wyrównywaniem sieci geodezyjnych na maszynach elektronowych”. Tytuł profesora

nadzwyczajnego został mu nadany w roku 1974, a zwyczajnego w 1982.

Od 1967 r. kierował katedrą i prowadził wszystkie wykłady w zastępstwie chorego profesora Hausbrandta. W tym czasie doprowadził do zainstalowania w katedrze pierwszego komputera UMC1, który był wykorzystywany przez Wydział Geodezji i Kartografii.

W roku 1968 Jerzy Gaździcki zrezygnował z pracy na Politechnice Warszawskiej, poświęcając się pracy naukowej w Instytucie Geodezji i Kartografii, gdzie utworzył Zakład Informatyki Geodezyjnej. Profesor prowadził wówczas prace z zakresu metod i algorytmów rachunku wyrównawczego, automatyzacji przetwarzania informacji geodezyjnych, kartograficznych i fotogrametrycznych, systemów informacji o terenie (m.in. TEREN), projektowania, konstrukcji i oprogramowania m.in. automatu rejestrująco-kreślącego KART 2 oraz specjalizowanych komputerów GEO1, GEO2, GEO20. Szczególnie ważne było wyprodukowanie serii komputerów

Po uzyskaniu nagrody I stopnia w konkursie Mistrz Techniki w 1977 r.

GEO2 wykorzystywanych w OPGK-ach. W 1974 r. Zakład Informatyki Geodezyjnej został przekształcony w samodzielny ośrodek badawczo-rozwojowy: Centrum Informatyczne Geodezji i Kartografii. Do najistotniejszych dokonań profesora w okresie kierowania pracami naukowo-badawczymi CIGiK należy opracowanie metod i technologii w zakresie: aerotriangulacji analitycznej, wyrównania wielkich sieci geodezyjnych, automatyzacji procesów opracowania map, komputerowego prowadzenia ewidencji gruntów, tworzenia i prowadzenia systemów informacji o terenie.

Profesor Gaździcki wspomagał merytorycznie kontrakty i działania eksportowe w zakresie geodezji w Iraku, Kuwejcie, Libii, Syrii, Libanie, Nigerii, Iranie i Afganistanie. W Bagdadzie zorganizował i nadzorował Geodezyjny Ośrodek Komputerowy, który wniósł wielki wkład w założenie podstawowej osnowy geodezyjnej Iraku oraz opracowanie mapy Bagdadu w skalach 1:500 i 1:1000. Wykładał na uniwersytetach nie tylko w Polsce, ale również w Wenezueli, Iraku oraz Chinach. W latach 1986-98 pracował na Wydziale Geodezji Uniwersytetu Tech-

nicznego w Delft. Jako samodzielny pracownik naukowy zajmował się tam metodyką systemów informacji o terenie, w tym katastralnych. Przez cały okres pobytu w Holandii utrzymywał stały kontakt z polskimi środowiskami i instytucjami, służąc pomocą i biorąc czynny udział w realizacji dużych projektów PHARE w Polsce, a także na Słowacji. W latach 2000-2002 jako konsultant Banku Światowego był odpowiedzialny za część wielkiego projektu odbudowy po trzęsieniu ziemi regionu Turcji nad morzem Marmara.

Obok pracy naukowej prowadził i do dziś prowadzi działalność społeczną. Aktywnie działał w licznych organizacjach (FIG, IAG, UDMS, EUROLIS) i inicjatywach międzynarodowych (np. ostatnio INSPIRE). W kraju był inspiratorem utworzenia w 1970 r. Klubu Użytkowników ETO w Geodezji (w ramach NOT – SGP),

przekształconego w 1991 roku w Polskie Towarzystwo Informacji Przestrzennej, które od 2003 r. stało się niezależną organizacją pozarządową. Profesor od początku kieruje pracami towarzystwa, którego podstawowym celem jest „harmonijny rozwój dziedziny informacji przestrzennej zmierzający do powszechnej dostępności oraz wszechstronnego i efektywnego użytkowania danych przestrzennych w Polsce”. Jedną z form realizacji tego celu jest organizowanie konferencji poświęconych systemom informacji przestrzennej. Tegoroczna impreza w Bibliotece Narodowej była już 16. z rzędu.

Jak zwykł był mawiać profesor Michał Odlanicki-Poczobutt, szczególną cechą profesora Gaździckiego jest jego umiejętność koncentrowania się na zagadnieniach najważniejszych dla praktyki oraz doprowadzenia wyników swoich badań teoretycznych do postaci nadającej się do bezpośredniego wdrożenia. Inicjował i realizował wiele prac naukowo-badawczych o podstawowym znaczeniu dla rozwoju zastosowań informatyki w geodezji i kartografii, był wielokrotnym laureatem prestiżowych nagród w konkursie Mistrz Techniki. Otrzymał liczne odznaczenia, w tym Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, oraz nagrody, w tym Nagrodę Państwową II stopnia.

Skrót artykułu Marka Baranowskiego i Ewy Musiał opublikowanego w „Rocznikach Geomatyki 2006” tom 4, zeszyt 2

Profesor Jerzy Gaździcki z uczestnikami międzynarodowego seminarium ELIS '95 na wyspie Kos